

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.078 van 20 november 1998
in de zaak A. 78.821/X-8172.**

In zake : de n.v. CALVET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. PANIS,
kantoor houdende te 1700 DILBEEK,
H. Moeremanslaan 86

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CALVET op 18 mei 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 17 maart 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij op beroep van de gemachtigde ambtenaar de beslissing van 5 augustus 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende inwilliging van het beroep van verzoekster tegen de beslissing van 9 augustus 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek tot weigering van de vergunning voor het wijzigen van een verkavelingsvergunning aan de Robert Dansaertlaan te Dilbeek, kadastraal bekend Sectie D nrs. 39a³ en 39f21, wordt vernietigd;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1998, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 16 september 1998;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. PANIS, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat luidens artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State het verzoekschrift onder meer "een uiteenzetting van de feiten en middelen" dient te bevatten; dat onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Mijn cliënte bevestigt haar eerder ontwikkelde argumenten en sluit zich tevens aan bij de motieven van de bestendige deputatie die mijn cliënte machtigde om de geplande werken uit te voeren.

Mijn cliënte vraagt een uitbreiding van haar bestaande gebouwen (opslagplaats), die de ruimtelijke ordening helemaal niet zal verstoren. Inderdaad, mijn cliënte is eigenaar van een lange strook aan de Dansaertlaan, ten noorden begrensd door de spoorweg. Een deel ervan is ingenomen door de bedrijfsgebouwen, namelijk het oostelijke deel van de eigendom van mijn cliënte. Dit deeltje is het uiterste westelijke punt van een hele reeks KMO's die zich aan die (noordelijke) kant van de Dansaertlaan hebben bevestigd in het verlengde van een ambachtzone. De geplande matige uitbreiding van de gebouwen van mijn cliënte naar het westen toe is dus helemaal niet storend voor het uitzicht, noch voor de beoogde ruimtelijke ordening.

Inderdaad, de uitbreiding zal het uitzicht nauwelijks veranderen en zeker geen inkrimping van de vereiste 'groene buffer' meebrengen zoals tegenpartij stelt. Niet ver van de bestaande bedrijfsgebouwen ligt namelijk (ten westen) een op de spoorweg doodlopend stukje ongebruikte weg ('verlengde Kloosterstraat') die de ideale grens vormt en zal blijven vormen van de oostelijke ervan gelegen voornoemde KMO-zone. Welnu, tussen de bestaande gebouwen en het wegje (en het is precies daar dat de uitbreiding zou komen) is er nu ook geen begroening, alleen wat gras, bodembedekkers, parking en braakliggende grond, zodat er geen noemenswaardig groen kan verdwijnen. Ten westen van die weg ligt dan de rest (het grootste deel) van de eigendom van mijn cliënte, namelijk een 300 meter lange, langs de noordelijke straatkant van de Dansaertlaan gelegen strook grond van 8 000 m² met volledige en dichte begroening (bomen en struiken) in een parkgebied. Deze groene zone wordt door mijn cliënte goed onderhouden met zelfs nieuwe boomaanplantingen. Aan deze zone wordt niet geraakt, terwijl er, zoals gezegd, geen groen verdwijnt waar de uitbreiding zou komen.

De tegenpartij vergist zich dus als zij meent dat er een inkrimping zal zijn van de begroening en dat dit een bouwvergunning in de weg staat. Zoals aangetoond, is de beperking van de groenvoorziening onbestaande.

Tegenpartij overdrijft ook als zij stelt dat de uitbreiding een grootschalig volume zal doen ontstaan dat daar niet thuishoort.

Integendeel, de gebouwen worden helemaal niet zo grootschalig (bij 30 m gevel wordt 12 m toegevoegd) en zij passen nog helemaal in de omgeving. Aan de zuidkant van de Dansaertlaan bevinden zich immers de woningen. Aan de noordkant bevinden zich de KMO's met als laatste (westelijk) in de rij de uit te breiden gebouwen van mijn cliënte. Daarbij aansluitend bevinden zich, naar het westen toe, eerst de ongebruikte doodlopende weg en dan de groene zone. Het wegje is de ideale grens en de gevraagde uitbreiding

brengt geen enkele verstoring, noch voor de groenzone, noch voor de tegenoverliggende woonzone.

Een weigering van de machtiging zou voor mijn cliënte economische problemen meebrengen. Mijn cliënte stelt 13 personen te werk en heeft een vestiging in Nederland, maar zou de uitbreiding liefst in België realiseren. De machtiging is daartoe vereist en is dus ook economisch interessant.

Het openbaar onderzoek heeft geen enkel bezwaar opgeleverd.

Ten slotte, de bestendige deputatie stelt terecht dat de 'KMO-zone' niet langer als een woongebied kan beschouwd worden waar de woonfunctie dient te primeren. De argumentatie van de tegepartij i.v.m. een woning doet dus niet ter zake.

Zoals gezegd, zal de geplande uitbreiding ook geen verstoring meebrengen voor de bestaande woningen.

Mijn cliënte en ikzelf zijn uiteraard bereid om een en ander toe te lichten en bijkomende inlichtingen (ook bv. foto's) te bezorgen";

Overwegende dat de argumenten die door verzoekster in haar uiteenzetting worden naar voren gebracht zich beperken tot opportunistiekritiek ten aanzien van het bestreden besluit; dat zij niet op een voldoende duidelijke wijze aangeven welke rechtsregel werd overtreden en op welke wijze deze regel door het bestreden besluit wordt geschonden; dat het verzoekschrift geen middel bevat als bedoeld in voormeld artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948; dat het beroep kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig november 1900 achtennegtig,
door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.